

Derde zondag van Pasen

Er zijn veel getuigenissen dat Jezus wordt herkend door zijn leerlingen en hun metgezellen. Vandaag horen we er weer een: de leerlingen zijn aan een levende Heer nog niet zo gewend. Ze schrikken steeds weer en raken in de war. Ze kunnen hun ogen niet geloven; Jezus vraagt

hun daarom iets te eten. Zo moeilijk is 't om af te gaan op het getuigenis van een ander. Geloven is kijken met de ogen van een ander. Ze krijgen uitleg en zullen worden uitgezonden om de boodschap van God over te brengen waar mensen wonen.

De eerste lezing is natuurlijk uit de Handelingen van de apostelen en van Lukas horen we over de ontmoeting met de verrezen Heer

Thema: “**Met andere ogen**”

EERSTE LEZING uit de Handelingen der Apostelen (3,13-15,17-19)

In die dagen zei Petrus tot het volk: 'De God van Abraham, en de God van Isaäk, en de God van Jakob, de God van onze vaders heeft zijn dienaar Jezus verheerlijkt, die gij hebt overgeleverd en voor Pilatus verloochend ofschoon deze geoordeeld had Hem in vrijheid te moeten stellen. Maar gij hebt de Heilige en Gerechte verloochend en als gunst de vrijlating van een moordenaar gevraagd. De vorst des levens daarentegen hebt gij gedood. God heeft Hem evenwel uit de doden doen opstaan; daarvan zijn wij getuigen. Maar ik weet broeders, dat gij in onwetendheid gehandeld hebt, evenals uw overheden. Maar wat God tevoren had aangekondigd bij monde van alle profeten, dat zijn Messias zou sterven heeft Hij zo in vervulling doen gaan. Bekeert u dus en hebt berouw, opdat uw zonden worden uitgewist.

TWEEDE LEZING uit het heilig evangelie van Jezus Christus volgens Lukas (24,35-48)

In die tijd vertelden de twee leerlingen wat er onderweg gebeurd was en hoe Jezus door hen herkend werd aan het breken van het brood. Terwijl ze daarover spraken stond Hij

zelf plotseling in hun midden en zei: 'Vrede zij u.' In hun verbijstering en schrik meenden ze een geest te zien. Maar Hij sprak tot hen: 'Waarom zijt ge ontsteld en waarom komt er twijfel op in uw hart? Kijkt naar mijn handen en voeten: Ik ben het zelf. Betast Mij en kijkt: een geest heeft geen vlees en beenderen zoals ge ziet dat Ik heb.' En na zo gesproken te hebben toonde Hij hun zijn handen en voeten. Toen ze het van vreugde en verbazing niet konden geloven zei Hij tot hen: 'Hebt ge iets te eten?' Ze reikten Hem een stuk geroosterde vis aan; Hij nam het en at het voor hun ogen op. Hij sprak tot hen: 'Dit zijn mijn woorden, die Ik sprak toen Ik nog bij u was: Alles moet vervuld worden wat over Mij staat in de Wet van Mozes, in de profeten en in de psalmen.' Toen maakte Hij hun geest toegankelijk voor het begrijpen van de Schriften. Hij zei hun: 'Zó spreken de schriften over het lijden en sterven van de Messias en over zijn verrijzenis uit de doden op de derde dag, over de verkondiging onder alle volkeren, van de bekering en de vergiffenis der zonden in zijn Naam. Te beginnen met Jeruzalem moet gij van dit alles getuigen.'

OVERWEGING

Het zou me niet verbazen, dierbare mensen, als u aan het eind van het evangelieverhaal stil voor u zelf zegt: wat moet ik daar nou mee? Goeie vraag, maar er is een vraag die je waarschijnlijk eerder moet stellen: wat moet ik überhaupt met het geloof? Een beroemde reactie van Jezus op de zogeheten ongelovige Thomas luidt: "Zalig zij die niet zien en toch geloven." Dus, even los van het zien, geloven leidt kennelijk tot zaligheid. Maar wat is dan toch die zaligheid?

Zaligheid, dierbare mensen, is je vrijheid, is jouw losgemaakt zijn van jezelf, van je eigen oordeel. Als je op het evangelie van vandaag zegt: "Leuk (of mooi), maar wat daar staat, kan niet," dan sluit je de poort, dan ben je al zeker van je eigen oordeel, – dan bent je niet in staat te kijken met de ogen van een ander. Maar Jezus lijkt hier tegemoet te komen aan ons verlangen alles met eigen ogen te willen zien. Hij zegt: "Kijk naar mijn handen en voeten, ... betast mij, ..." En even verder staat, dat hij iets te eten vroeg en een stuk vis voor hun ogen opat.

Dierbare mensen, waar het om gaat, is niet wat u en ik mogelijk achten maar wat Lukas met zijn verhaal vertellen wil. Hij schreef dat voorval uit de

behoefte het voor het nageslacht te bewaren. De aanwezigheid van die Jezus van Nazareth was voor hem zo echt, dat hij vertelt over handen en voeten, tasten en eten. Als je met je eigen ogen (zoals dat heet) iets ziet, heb je dan meer zekerheid? Ik heb in de hulpverlening ooit een jongen van 15 jaar kort in therapie gehad die zijn vader had verloren en sindsdien hem in de verte op elke straathoek zag staan. En als hij dan dichterbij kwam, was het beeld weg, – tot zijn teleurstelling ofschoon hij wist dat het niet kon; zijn vader was immers dood en begraven.

Je zekerheid verkrijgt je niet uit wat je met je eigen ogen ziet, maar uit wat je gelóóft te zien. En je gelooft te zien waartoe de liefde je brengt. Hoe jonger mensen zijn, hoe onbevangener ze staan tegenover het nieuwe. Als je zou willen, kun je een kind alles wijsmaken, want een kind gelooft een verhaal van vader en moeder, – niet om wat het kind ziet, maar omdat het zijn ouders bemint en vertrouwt. Kinderen kijken met de ogen van hun ouders. Ouders die sceptisch zijn over de dingen van het geloof, scheppen voor hun kind een slecht klimaat omdat het dan niet leert vertrouwen in wat er leeft in het hart van een ander.

Als kinderen ouder worden, neemt het vertrouwen in de ander af. Tieners geloven dikwijls voornamelijk in zichzelf en bij een aantal van hen verandert dat nooit meer; ze raken gevangen in zichzelf. Argumenten doen er niet toe als zij reeds gekozen hebben voor hun standpunt. Ik zei het al eerder, meer dan eens: als je iets niet gelooft, geloof je ook het verhaal niet, geloof je ook de argumenten niet. Het bewijs daarvan vindt u dagelijks in bv. het politieke debat dat weinig meer is dan een etalage van opvattingen. Argumenten doen er niet toe; men houdt vast aan wat men vindt en vertelt het aan elkaar, meestal via de media.

Maar, dierbare mensen, is dat niet van alle tijden. Ook in Lukas' tijd had hij reden aan zeg maar zijn parochie te vertellen wat hij aan de verrezen Jezus van Nazareth had beleefd. De evangelist probeert het aannemelijk te maken door Jezus te laten verwijzen naar Mozes, de profeten, de psalmen; maar niets helpt. Want het was natuurlijk ook toen al zo, dat de argumenten er niet toe deden. Maar wat dan wel? Daarvoor lees ik: "Toen maakte Hij hun geest toegankelijk voor het begrijpen van de Schriften." Je moet toegankelijk zijn, dat wil zeggen: open. Openheid is een voorwaarde voor je geloof.

Dierbare mensen, geloven is altijd balanceren op een evenwichtsbalk. Het is altijd openheid én zelf geschapen zekerheid. Geloven is een strijd die je leven lang duurt: het ene moment voel je je meer thuis bij die openheid, – het andere moment heb je meer behoefte aan wat jijzelf ziet als bewijs. Het resultaat is nooit helemaal het een, nooit helemaal het ander. Je geloof in Jezus Christus

zal nooit dezelfde zekerheid en helderheid krijgen als je inzicht in bv. een technisch probleem. In techniek of wetenschap kun je niet geloven; je inzicht is er of het is er niet. Maar God is nooit helemaal te begrijpen. Voor u niet, voor mij niet. Trouwens ook je eigen kind niet, noch je eigen levenspartner, noch je vader, je moeder. Als beeld van God deel je in het onbegrijpelijke mysterie van God. Ook geloof in mensen is altijd balanceren op een evenwichtsbalk. Wat je overeind houdt is verbazing en verwondering, openheid en verlangen. Op het moment dat je denkt het definitief te weten, val je er vanaf, – niet meteen maar zeker ooit.

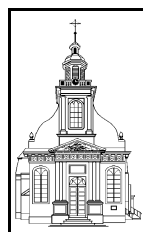
De verrijzenis, dierbare mensen, is de kern van het christelijk geloof. Iemand die de verrijzenis afwijst, – ermee klaar is, er niet van weten wil, ... zo iemand is for the time being geen christengelovige. Die kan overigens een heel goed mens zijn, maar dat is een ánder verhaal.

Dierbare mensen, als je een leerling bent van de verrezen Heer, en je twijfelt, – als je soms staat te kijken alsof je door de donder getroffen bent en je hebt zo je vragen, dan ben je echt een van Jezus' leerlingen. Ook bij hen was er verwarring, resoluut ongeloof, maar ook bekering, geloof en vooral afhankelijkheid. Ook de leerlingen van Jezus, die hem persoonlijk hebben meegemaakt, is in dat opzicht niets bespaard gebleven. Maar Hij is het, die je geest voor Hem toegankelijk maakt. Varen op eigen kracht is niet alleen pretentie maar ook een doodlopende weg.

En dan ten slotte: als u vraagt hoe je ontkomt aan die doodlopende weg, dan luidt het antwoord: bid om te leren kijken met andere ogen. Er is geen zekerheid, behalve dan die welke je krijgt in overgave en een gebed om de Geest van God.

(– Ruimte voor aantekeningen –)

Katholieke geloofsgemeenschap
St. Petrus' banden
Driebergen-Rijsenburg, 15 april 2018
© Frans E.M. Verhaar pr.